

BULTENO DE LA VALENCIA ESPERANTO - GRUPO

GRAN VIA FERNANDO EL CATOLICO, 45, 3.ª - ☎ 326 96 16 - VALENCIA - 8

Nº 11 - JUNIO 1984

12A RENKONTIĜO DE LA VALENCIA ESPERANTISTARO

17AN JUNIO 1984

manises

SOCIETA VIVO .... de magamo

GRANDA ESPERANTA VESPERO

La pasintan tagon 31-an de marto okazis en nia Grupo, sub-braka sandviĉa manĝado, en kiu partoprenis tridek gejunuloj. La vespermanĝado komenciĝis je la oka kaj kvarono vespere; en agrabla etoso ni manĝis nian hejman sandviĉon, akompanante ĝin per olivoj, ternuksoj, paĉjoj ktp. kaj trinkaĵoj.

Ni gustumis bongustan likvan paston faritan el kakao, sukero, lakto kaj aromaĵoj kun kirlita kremo preparita de nia samideano Isidro.

Poste oni projekciis serion da lumbildoj pri Valencio kaj la 8-a Tendaro de HEJS ĉe Logroño. Fotoj faritaj de Dennis kaj Manolo, kaj prezentita de la unua. Ankaŭ nia samideano Carles informis pri la tendaro ĉe Kordovo.

Fine, ni trinkis dolĉan vinon kaj manĝis tipajn dolĉaĵojn de Hispanio, kaj poste iris hejmen.

NOVA GEEDZA PARO

En la Ermitejo de la Virgulino de "Gracia", en la vilaĝo Caudete (Albacete), la pasintan tagon 27-an aprilo, okazis en familia etoso la geedziĝo de niaj gesocietanoj Jordi Quinquer Agut kaj Mª Teresa García Bañón. Ni gratulas la novajn geedzojn kiuj estas la unuaj geesperantistoj de nia societo kiuj interne la orringoj gravurigis frazon en nia lingvo Esperanto.

Ni deziras ke ili estu feliĉaj kaj manĝu perdikojn, ĉar en Albacete estas multaj.

KONTRAŬ LA VARMO

La Grupo inaŭguris modestan Servon de Trinkejo, kun kelkaj malvarmaj aperitivoj je via dispono.

Momente, ĝin zorgas s-no. Ramón Sánchez.

Esperanta Marŝo

La fluanta tajdo

Poezio: Harrison Hill
Muziko: G. F. Root.

Kopiis: F. Navarro

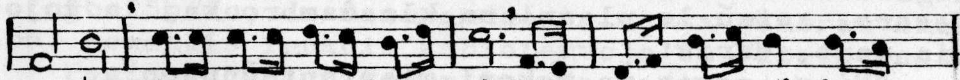
Jen la kanto de ku-raĝ' por ma-ristoj en vojaĝ' ĉar ku-
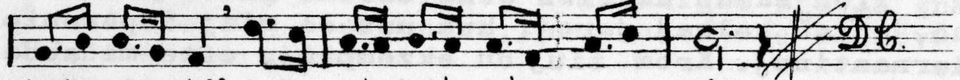

raĝon ĉiam donas melo - di'. Do kun-kantu maris-tar' vi la rajton

havas ĉar la flu-anta tajdo estas nun ĉe ni. Kantu, kantu, kama-

ra-doj, gloran eston-tecon havos vi. Estas hela la ĉi-el', ĉi-am

brilas ni-a stel', la flu-anta tajdo estas nun ĉe ni.

2.

Kontraŭ vento, kontraŭ ond',
kunbatalis nia rond',
post la nuboj ofte kaŝis sin la stel'.
Sed la tajdo venas nun,
sin prezentas oportun'
kaj la stelo klare brilas el ĉiel'.
Kantu, kantu, ...

3.

Do altiĝu nun la kor'
la ventegoj pasis for',
kaj la bordojn preskaŭ vidi povas vi.
Helpa vento blovas nun,
kaj ekbrilas varma sun'
la fluanta tajdo estas nun ĉe ni.
Kantu, kantu, ...

4.

Levu velojn al ventet',
levu voĉojn al kantet',
levu korojn al ĉiama la esper',
Kaj altiĝu la kuraĝ'
ĉar la fino de l'vojaĝ'
estos nepre la triunfo de l'Afer'.
Kantu, kantu, ...

ESPERANTO NE TAŬGAS POR LA SCIENCO

Antaŭ nelonge licea profesoro al siaj gelernantoj parolis pri la naciaj lingvoj. Inter la gelernantoj estis unu el miaj multenombraj genepoj (19 nuntempe). Mia nepo -17 jara- parolis pri Esperanto kaj ties granda kaj praktika valoro. La profesoro, kiu, kompreneble, same ol multaj aliaj kleruloj, ne konas la Internacian Lingvon, diris ke Esperanto nur taŭgas por interŝanĝi "salutajn vortojn" kaj nenion valoras por la sciencistoj.

Por rebati tiun maljustan opinion kaj montri la valoron de Esperanto, mia nepo petis al mi esperantaĵojn. Mi enmanigis al li po unu letero (koverto) kiun mi ricevis el preskaŭ ĉiuj mondaj ŝtatoj, al kiuj mi aldonis: "Sciencaj Studoj", de Paul Neergaard; "Scienca Revuo", "Homo kaj Kosmo", "Don Quijote"... k. a.

Foliuminte tiujn konvinktajn montraĵojn, la profesoro, antaŭ la plenplena klasĉambro kaj la ĝojo de mia nepo, diris:

"Mi ne povas ne rekoni mian antaŭjuĝon".

Tion saman ekkriis alia latina licea profesorino, antaŭ kelkaj jaroj, kun unu el miaj Esperanto-lernantinoj. Krom tiuj du ekzemploj, ofte mi aŭdadis kaj aŭdas similajn pensojn.

Se la mondo bezonas komunan lingvon en ĉiuj medioj de nia kosmopolita vivo, tiu helpa lingvo, Esperanto, estas treege necesa por la scienco. La scientistoj esploras, traserĉas, eksperimentas en ĉiuj fakoj aŭ branĉoj de la monda scio.

Multaj sciencaj esploroj estas nekonataj pro manko de komuna lingvo, precipe de scienculoj apartenantaj al malgrandaj ŝtatoj. Nemezureblaj perdoj por la scienco!. La lingvo treege limas la interŝanĝon de ideoj, esploroj, atingoj, kontaktoj kaj diskutado pri sciencaj problemoj inter la scienculoj. Nur la tre gravaj atingoj, rezultatoj, sukcesoj estas presitaj en la ĉefaj idiomoj.

Sciencistoj bezonas scipovi almenaŭ tri-kvar gravajn naciajn lingvojn. Kiom da tempo kaj energio ili devas dediĉi tiucele!. Pli ol duona de sia vivo ili bezonas por ellerni tri-kvar fremdajn lingvojn por asimili, alproprigi la ekzistantaj konojn pri la koncerna fako!. Nur malmultaj lingvotalentaj

sciencistoj kapablas samtempe lerni kvar-kvin ĉefajn idiomojn kaj profundiĝi en la studon de la propra scienca branĉo.

Diversaj sciencistoj interesiĝis lastatempe pri la vera solvo, kiun prezentas Esperanto. Japanaj sciencistoj subskribis specialan deklaracion, laŭ kiu ili devigas sin publikigi en Esperanto almenaŭ unu disertacion. "Ni volas adopti Esperanton -diris 20 ĉinaj sciencistoj- kiel scienca lingvo por internacia uzado kaj publikigi niajn verkojn".

F. NAVARRO

NOVA KABLOFERVOJO EN VITOŜA-monto, BULGARIO

La 3-an de aprilo, 1983, la tagon de la bulgara ĉefurbo Sofio, la naturamikoj ricevis valoran akiraĵon: komencis funkcii kablofervojo en Vitoŝa-monto.

Post unujara uzado miloj da sofianoj kaj gastoj el la lando kaj eksterlando konvinkiĝis pri la granda komforto kaj oportuneco, proponataj de la nova moderna konstruaĵo.

La linio estas longa 6274 m. kun diferenco en la alteco inter la komenciĝa kaj fina stacioj je 1085 m. Pere de siaj 250 seslokaj budoj la kablofervojo donas la eblecon al po 1500 turistoj hore atingi la regionon de montodomo "Aleko" -unu el la plej vizitataj partoj de Vitoŝa-monto- en 27 minutoj.

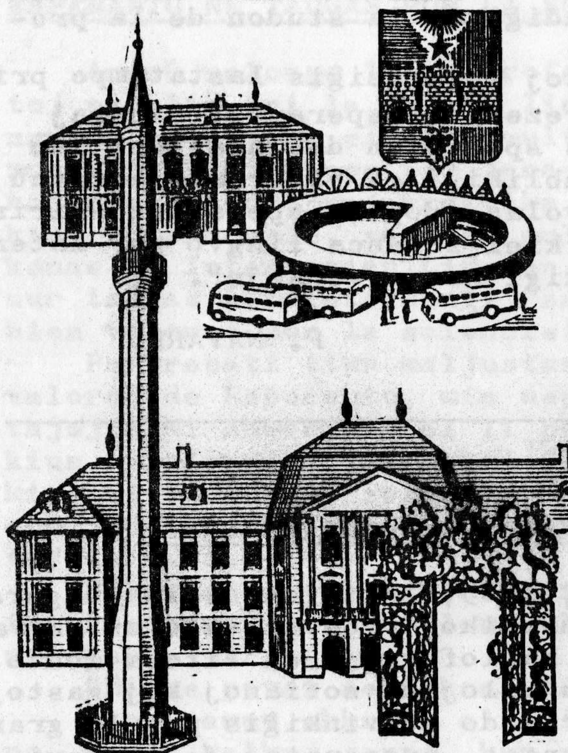
La nova kablofervojo estis konstruita laŭ projekto de aŭstria firmao en nur 6 monatoj, ĉe tre komplikaj, malfacilaj atmosferaj kaj terenaj kondiĉoj. Vere labora heroaĵo!

Granda estas la ĝojo de la naturamikoj! Somere kaj vintre la veturado ĝis la monto donas plezuron. Pli rapide kaj pli komforte la turistoj, la skiistoj povas atingi la ĉarmajn partojn de Vitoŝa.

Per siaj tekniko-ekspluataj kvalitoj la nova kablofervojo okupas unu el la ĉefaj lokoj inter la plej modernaj kablofervojoj en Eŭropo.

Sofio, III.1984. Lilija Koleva

NIA URBO EGER

En Hungario, ĉ. 120 km oriente de Budapeŝto situas la urbo Eger, kiun nun havas iom pli ol 60.000 loĝantoj. Ĝi ostiĝis, elformiĝis inter la montaroj Mátra kaj Bükk. La ĉirkaŭe situanta montara regiono estas enretita per turisme bone aranĝitaj kaj signitaj vojoj kaj padoj. La urbo mem estas precipe riĉa je arkitekturaj memoraĵoj kaj historiaj vidindaĵoj. Krom tio Eger estas famkonata pri sia vinkulturo, respektive pri siaj produktoj. El fremdultrafika vidpunkto ĝi apartenas do al la plej frekventataj urboj. Ĝi estis sidejo inter la unuaj episkopejoj de Hungario, fonditaj en la mezepoko. (Nun ĝi estas jam ĉefepiskopejo). Ĝian historie faman fortikaĵon oni konstruis ĉe la fino de la XIII-a jarcento. Poste en la tempo de la turka konker-epoko, pro la ĉiam pli minacinta turka danĝero la fortikaĵo estis fortikigita per novaj remparoj en la XVI-a jarcento.

La unuan grandan sieĝon kontraŭ la fortikaĵo komencis la turka armeo havinta egan superforton, en la jaro 1552. La defendantoj de la fortikaĵo -apenaŭ dumil armitoj- sub la gvido de la legende fama kapitano István (Stefano) Dobó dum pli ol monato kontraŭstaris al la turka armeo nombrinta 150 mil militistojn. Fine la turka armeo estis devigita ĉesigi la pluan sieĝon tiel opiniinte: "Allah simpatias kun la hungaroj, tial ne eblas venki ilin". Pri tiu historio verkis romanon Géza Gardonyi, kiu estas entombigita en bastiono de la fortikaĵo. La titolo de lia romano estas: "Steloj de Eger", kiu estis eldonita ankaŭ esperantlingve, en koncize mallongigita bildromano.

La fortikaĵo nun estas la plej vizitata, frekventata historia loko en nia lando. Cetere ĝi havas muzeon, galerion kaj grandampleksajn kazematojn kun longaj grotecaj koridoroj, kiujn -dum la sieĝo- la defendantoj uzis kiel kazernon kaj deponejon de armiloj kaj pulvo. 44 jarojn post la sieĝo en 1596, la turka armeo denove alvenis por sieĝi la fortikaĵon, kiun ĝi povas facile konkeri, ĉar la fremdaj soldduloj kapitulaciis kvazaŭ senreziste. En la postaj tempoj, inter 1656 kaj 1687 Eger estis sub turka regado. En tiu tempo Eger estis fortikaĵcentro de la nordregiono de la teritorioj konkeritaj fare de la turkoj, kaj ĉi tie rezidis altrangaj turkaj estroj (paŝaoj). Ankaŭ nun videblas kelkaj restaĵoj, kiel memoraĵoj de la turka subigo, ekzemple kelkaj iamaj turkaj konstruaĵoj, kiel minareto kaj tipa turka banejo.

La nuntempa urbobildo de Eger elformiĝis jam grandparte en la XVIII-a jarcento. Grandaj publikaj konstruaĵoj, artobjektovaloraj palacoj kaj loĝdomoj estis konstritaj en tiu jarcento. Krom la historia urboparto Eger havas ankaŭ modernajn loĝkvartalojn, kaj modernajn hotelojn, ĉefe por la turistoj, kiuj alvenas tien ĉi el diversaj partoj de la mondo.

Meze de la urbo situas granda, arboplena parko kaj termobanejoj. La termakvo havas diversajn mineralojn. Tial ĝi taŭgas por kuracado. Ĉi tiu termo-mineralakvo havas inter alie radiumon, feron, sulfuron, kalcion, magnezion, hidrokarbonaton, karbacidon, ktp. Ĉi tiu kuracakvo estas precipe taŭga kontraŭ reŭmatismaj malsanoj de la muskoloj, artikoj kaj nervoj. Krom tio ĝi utiligeblas por kuraci ankaŭ la inflamajn malsanojn de la virinoj.

La urbo Eger tamen povas danki sian famon unuavice al siaj arkitekturaj memoraĵoj. Oni povas diri, konstati, ke la tuta urbokerno, t.e. la urbocentro havas artobjektan karakteron. Alveninte en la urbocentron, niaj gastoj povas vidi, spekti la katedralon, kiu laŭ la grandeco estas la dua en nia lando. La klasicisma konstruaĵo, laŭ eklezia termino "baziliko" estas 93 m longa, kaj 40 alta sub sia kupolo. La bazilikon konstruis József Hild en la pasinta jarcento. Monumentefika stupar-vico ornumita de statuoj gvidas al la impona ĉefenirejo, respektive ĉeffasado, kiu havas 17 m altajn korintajn kolonojn. Ankaŭ la interna spaco de la preĝejo havas imponan efikon, impreson. Krom la katedralo Eger havas ankaŭ aliajn famajn, valorajn preĝejojn, kiel tiuj de la iamaj monaĥordenoj, la franciskanan, minoritan, trinitaran, cistercian (benediktanan) kaj servitan preĝejojn, krome grekortodoksan preĝejon. Meze de nia urbo situas granda palaco de Dobó, kie videblas lia monumento.

Kaj oni ne licas forgesi pri la famaj vinoj de Eger. La regiono de Eger estas unu el la plej konataj hungaraj vinberegionoj. Krom la Tokaj-a selekt-vino, tre famkonata estas ankaŭ la "taŭrosango de Eger", nia rubenruĝa vinospecialaĵo. Krom la "taŭrosango" la vinberregiono de Eger produktas ankaŭ blankan vinon nomitan "leányka" (knabineto), la delektan ruĝan vinon "Medoc-noir", kiuj estas same bonkvalitaj. La hungara nomo de "taŭrosango" estas "bikavér", kiun oni povas gustumadi ankaŭ en kelvintrinkejoj, amuzejoj kaj animagordaj, intimefektaj restoracioj, drinkejoj.

La vizitanto deziranta ekkoni la urbon Eger kaj ĝian ĉirkaŭaĵon, povas viziti belajn pejzaĝojn, agrablajn lokojn per mallongaj veturoj. La protekta teritorio Nacia Parko BUKK, la arbaroj de la montaro Bükk, en tiu la belega "vualakvofalo" kaj montra ĉevalbredejo prezentas belan vidindaĵojn kaj agrablan tempopasigon.

Por la esperantistoj mi prezentas la Esperanto-movadon de nia urbo, kiu havas kelkajn memstarajn klubojn. La plej malnova klubo estas la "Verda Stelo". Pli junaj kluboj estas la E-Klubo de la fabriko "Berba", krome la "Arkitekta" klubo, kaj la klubo funkcianta en la Pedagogia Altlernejo. La junaj lernantoj povas agadi en la klubo de la "Pioniroj". Krom la loka agado, ni havas ankaŭ ceterajn. Ekde la jaro 1980, en ĉiu jaro estas aranĝita la "Somera Esperantolernejo" (SELE), kiuokaze ni povas interkonatiĝi ankaŭ kun eksterlandaj esperantistoj. Nian internaciajn kunvenojn (SELE) oni vizitis ĝis nun el ĉirkaŭ dudek landoj (ĉiu jare ĉ. 100 gastoj). Dum la kunvenoj en nia Lernejo oni instruas la Cseh (ĉeh) metodo, ankaŭ la eksterlandaj prelegantoj (instruistoj). La instruado estas farata nur antaŭtagmeze, en labortagoj. La posttagmezo staras je la dispono de niaj gastoj, por fari liberan, laŭplaĉan, programon. Sabate kaj dimanĉe same paŭzas la instruado. En la libertempo niaj gastoj povas fakultative partopreni diversajn programojn; dancaj vesperoj, urbrigardo, ekskursoj, vizitado en la lokaj Esperantistaj Kluboj, respektive vinkeloj, ktp.

Ĉi-jare okazos jubilea, la kvina kunveno de SELE, kiu ĝis nun estis sukcese aranĝita. Ni esperas ankaŭ ĉi-jare aranĝi bonan, sukcesoplenan kunvenon. Multaj el la antaŭaj partoprenantoj espereble ripetos sian viziton, ĉar ili fartis bone ĉi tie. Ni povas akcepti kiel gastojn, vizitantojn de SELE ankaŭ ties anonciĝon, kiuj ne havas tempon sufiĉan por partopreni dum la tuta tempo de nia somera aranĝaĵo, t.e. kiuj nur kelkajn tagojn povas restadi ĉe ni. Ni akceptos ankaŭ tiajn vizitantojn, gastojn volonte. Skribu al Esperanto Komitato, H-3301 EGER Pk: 105. HUNGARIO.

Mi esperas, ke mi povis sufiĉe bone prezenti nian urbon amatan, sed mi proponas al vi ekkoni tiun persone, ĉar vi havos espereble neforgeseblajn, belajn memoraĵojn.

Zoltán Szabó
Prezidanto de BERVA E-grupo,
landa komitatano

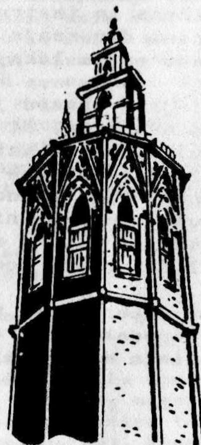
VALENCIO KAJ ĜIA SIMBOLO

La sonorilejo de la katedralo aŭ sonorilturo "MIQUELET" (Mikaĉjo) estas la plej famkonata el la sonorilturoj en la urbo, kaj ĝia simbolo.

Post la konkero de Valencio, farita de la reĝo Jakobo 1-a, la "jurats" (popolkomisiantoj) klopodis por rapidigi kelkajn konstruaĵojn en la katedralo, inter ili, la konstruo de sonorilturo en kiu oni enmetos la katedralsonorilojn, samtempe ke ĝi servos kiel loko de kie oni avertos la popolon per fajrosignaloj pro la danĝeroj, kiuj povus alveni tra la maro.

En la jaro 1376-a oni decidis la konstruon de la sonorilturo, sed la masonaĵoj komenciĝis serioze en 1381-a. En ĉi tiu unua fazo, tiel kiel por la projekto en la tuta konstruaĵo estis gvidita de la "tortosa" arkitekto Andreo Juliá. Dum 1402-a gvidis la konstruadon Jozefo Franch, kaj en 1414-a prenis sur sin la gvidado, Petro Balaguer, la sama arkitekto kiu gvidis la konstruaĵojn de la turoj ĉe la pordego de "Serranos". Al li oni devas la konstruon kaj dekoracion sur la lasta korpo de la sonorilturo, kiu estis benita la 28-an de septembro en 1417-a, antaŭtago de sankta Mikaelo, pro tio nomiĝis ĝin "Miquelet" (Mikaĉjo) Laŭ alia rakonto aŭ legendo la nomo Miquelet, oni devenas pro la karesema nomo kiun la valencianoj donis al la plej granda sonorilego -peza je 300 kvintaloj- ĉi tiu sonorilego difektiĝis en diversaj okazoj, eĉ falis ĝin el la alteco de la sonorilturo, kiam brulis la lignoj inter kiuj ĝi estis fiksita, konsekvence de la flambrulaĵoj kiuj tien oni faris.

La sonorilturo estas el orienta gotika stilo, kun ornamaĵo de la sama arto kaj formo, kun okangula prismo, je la perimetro en la bazo proksimume egala al ĝia alteco, kiu mezuras 58,80 metroj. La totala alteco de la sonorilturo estas je 64 metroj, Kvankam ĝis la altano aŭ teraso estas nur je 51 metroj. Ĝia korpo estas kunmetita el kvar partoj, la tri unuaj estas sen iu ajn ornamaĵo, kaj sur la lasta estas ok ogivaj arkoj kun modluroj faritaj samstile.

Oni faras la supreniradon al ĝi tra interna helika ŝtuparo kun "nabo" aŭ

centrapogilo, kiu havas 207 ŝtupojn. Je certa spaco staras la sonorilejo, kaj sur la supera teraso, de kiu oni ĝuas belegan panoramon. Oni metis anstataŭ la projektitan pinton, barokan "espadaña" (spadanjon) kun la du sonoriletoj de la horoj kaj kvaronhoroj. "Miquelet" (Mikaĉjo) konservas la sonorilan tutaĵon, kiu tiel pro ĝia nomo kiel pro ĝia antikveco estas la plej bona el la valencia urbo. La konstruŝtono uzita por ĝia realigado devenas el la ŝtonminoj de Burjasot (Burĵasot), Godella (Godelja) kaj Moncada (Monkada).

Tamen, ankaŭ la religiarta enhavo de la Metropolitena Baziliko estas eksterordinara, oni povas admiri, krome la belaĵojn de ĝia arkitekturo, pri kiu oni jam estis raportinte, estas riĉega arkivo pri multenombraj ilustritaj kodeksoj kaj inkunabloj kaj pergamenoj kun interesegaj historiaj tekstoj, multvaloregaj pentraĵoj de Llanos kaj Almedina, Juanes, Ribera, Orrente, Vincento López, Vergara, Ribalta, Jacomart kaj aliaj, tiel kiel du grandaj pentraĵoj de Goya (Goja); famaj skulptaĵoj kiel tiu de Kristo nomata de la bona morto, de Alonso Cano (Kano); la arta kaj monumenta hostiujo, je moderna konstruo; la "predikejo" de sankta Vincento Ferrer kaj rimarkindega Muzeo.

Tradukis: Fco. ALIAGA

SAMIDEANO FORPASIS

La pasintan tagon 29-an Januaro, mortis nia societano Vicente Lleonart Sancho, en Valencio 72 jaraĝa.

Antikva membro de la societo "Lo Rat Penat" kaj tre aktiva defendanto de la aŭtonomio por Valencio. Poeto kaj verkisto en valencia lingvo, ĉefe pri festaj temoj, aŭtoro de sennombraj "llibrets de falles". Grava amiko kaj entuziasmanto de Esperanto, ĉeestanta ĉe multaj kongresoj kaj renkontiĝoj, en kiuj li partoprenis kiel subtenanto, glosisto de nia movado per sia facila kaj imagriĉa parolado.

Ni deziras eternan ripozon al tiu samideano kaj bona amiko, ni bedaŭras ĉi tiun forpason kaj kondolencas lian edzinon Mª Rosa Iranzo Quirós kaj gefilojn.

MAGAMO

MANISES, NIA ĈI JARA RENKONTIĜURBO

Manises apartenas al la arondimento "L'horta" kaj situas je 6 Km nordokcidente de Valencio, la ĉefurbo, ĉe la dekstra flanko de la rivero Túria. Entute 19 Km2 vasta estas la civita teritorio, kiu limas la urbojn Paterna, Quart de Poblet kaj Ribaroja del Túria. Ĝia alteco estas nur 52 m supermare kaj la tereno estas preskaŭ ebena, escepte de iuj malaltaj montetoj okcidente. La urbo havas 25.187 enloĝantojn, laŭ la censo de 1983, estinta la kreskado tre forta dum la lastaj jarkvinoj pro la granda industriiĝo.

La fabrikado de ceramiko kaj azuleñoj, kaj iliaj akcesoraj industriaj aktivecoj, estas la plej grava industrio. Tiu ĉi atingis grandan famon en Eŭropo jam de antaŭ pluraj jarcentoj, per, ekzemple, la maŭr-hispana fajenco kun ĝiaj belaj metalaj rebriloj, tiutempe tiel ŝatataj de papoj kaj reĝoj, kaj kies pecojn hodiaŭ ni trovas en la plej gravaj muzeoj. Tial, la reĝo Alfonso la 13-a, en 1926, koncesiis titolon al ĝi kiel urbo historia kaj laborema, titolo kiu situas sur la ŝildo de la urbo.

Tiu ĉi ŝildo apartenis al la familio "Boil", la nobeloj de Manises, kiuj laboradis dum jarcentoj por kreskigi la ceramikan fabrikadon.

Hodiaŭ, Manises havas Oficialan Lernejon pri Ceramiko, el kiuj ekzistas nur du en Hispanio, la alia lokiĝas en Madrido. Ankaŭ en Manises estas la flughaveno de Valencio, kun la novaj eksterordinaraj instalaĵoj ĵus inaŭguritaj, kiuj pretigas la valencian flughaveno por la novaj bezonoj de la moderna aertrafiko. Fine, situas en Manises ankaŭ la Akvopurigejo de Valencio kiu efike provizadas per trinkebla akvo Valencion kaj la ĉirkaŭantajn urbojn.

José Ma Moreno Royo

Oficiala Kronikisto el Manises

Esperantigis: Salvador Ricarte

12-a RENKONTIĜO DE LA VALENCIA ESPERANTISTARO

MANISES (Valencia) 17-an Junio 1984

EJO: Colegio Nacional "Benjamín Benlloch"
Apud la Urbodomo

PROGRAMO
========

Je la 11-a kaj duono
Akceptado: Vendado de esperantaĵoj, fare de Libroservo de Valencia Esperanto-Grupo.

Je la 12-a
Malfermo de la aktoj de la Renkontiĝo:
1-e: Bonvenaj vortoj de la Organiza Komitato kaj aŭtoritatuloj de Manises.
2-e: Salutvortoj de la Prezidanto de la Valencia Esperanto-Grupo.
3-e: Salutvortoj de la reprezentantoj de la aliaj Grupoj de la Valencia Komunumo.
4-e: Disdonado de diplomoj al la gelernantoj.

Je la 13-a
Projekcio de lumbildoj pri Esperantaj Aktivaĵoj.

Je la 13-a
Kunsido de la delegitoj de la Grupoj el la Valencia Aŭtonoma Komunumo.

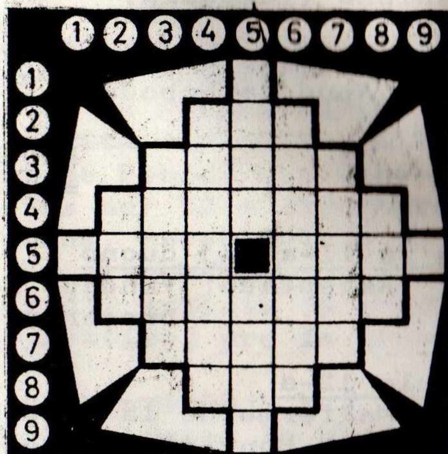
Je la 14-a
Vizito al la urbo.

Je la 15-a
Bankedo ĉe la Restoracio "Alcácer II"

Je la 17-a
Fino de la aktoj kaj foriro hejmen.

KRUCENIGMO Nº 11 de ALIA-GO

HORIZONTALE: 1.-Senvoĉa, laringa konsonanto. 2.-Plej supera, perfekta, eterna kaj ĉiopova estaĵo. 3.-La universo, rigardata kiel ordigita tuto, aparte de la tero. 4.-Tago de la semajno inter sabato kaj lundo. 5.-Ŝovi la langon sur io. (Inv.) Transformi felojn en ledojn per ilo (aŭ aliaj kemiaĵoj). 6.-(Rad.) Monaĥo vivanta en komunumo, kontraste al anaĥoreto. 7.-(Rad.) Homo posedanta multe da propraĵo. 8.-(Rad.) Alia nomo de franca rivero. 9.-Voĉa nazala konsonanto.

VERTIKALE: 1.-En romana cifero kvindek. 2.-(Rad.)Tio, kio estas rigardata kiel juste ŝuldata. 3.-(Rad.)Genro de herboj el kiuj la maturaj grajnoj estas manĝataj. 4.-Titolo de kelkaj pli-malpli sendependaj partoj de la Brita Konfederacio. 5.-Rilata al suprentiro per ŝnuro. (Inv.) Regulforma kavaĵo en muro aŭ konstruo, destinita por loki statuon aŭ alian objekton. 6.-(Rad.) Iama kovrita publika veturilo. 7.-(Inv.) Punmortigo laŭ decido de memstariĝinta neleĝa tribunalo. 8.-(Inv.) La nedifinebla, nepersona principo imanenta en la universo kaj ĝin movanta. 9.-Senvoĉa ploziva konsonanto.

SOLVO DE LA ANTAŬA KRUCENIGMO

HORIZONTALE: 1.-Bovo. Ondo. 2.-Avon. Idol. 3.-Ser. Aboni. 4.-Antono. Om. 5.-Orgio. 6.-Ro. Dinaro. 7.-Onoel. Mal. 8.-Kien. Mane. 9.-Oslo. Aleo.
VERTIKALE: 1.-Basa. Roko. 2.-Oven. Onis. 3.-Vorto. Oel. 4.-On. Ordeno. 5.-Angil. 6.-Oibo. In. Ma. 7.-Ndo. Oamal. 8.-Dono. Rano. 9.-Olim. Oleo.

Edita: Grupo Esperanto de Valencia

Dep. Legal V-1683-1983 Redactor: José Pérez Sempere